

השיר "כותנת פסים לבש הגן" הוא שיר לקראת האביב, ודרך רמז לקראת פסח. המשורר מתאר גן מאד יפה וססגוני. האבירה בגן היא אבירה של התרגשות, שמחה, ומלכות. יש הרבה רמזים לפסח:

- זמן חדש—תקופת האביב וזמן פסח
- שותים יין בפסח
- מלך, מלכות, ותאורים מלכותיים—אנחנו כמו מלכים בליל הסדר
- יצא—הפרחים יוצאים כמו יציאת מצרים, מכלא לחירות
- הראה פלאו—כל העמים ראו את הפלאים של ה' (האותות והמופתים) ביציאת מצרים
- הרבה שיבוצים לסיפורו של יוסף, שהוא התחלת סיפור פסח
- רזמים לכהנה ולקרוב פסח

כתונת פסים // לבש הגן // וכסות רקמה // מדי דשאו

המשורר מתאר גן באביב. הוא אומר שהגן כאלו לובש כותנת פסים, כי הוא כל-כך ססגוני. כסות זה uniform, וכסות רקמה זה מא יפה. הגן לובש בגדים מלכותיים.

כל הבית—האנשה

כל הבית—דיומוי

כתונת פסים—שיבוץ לסיפור של יוסף

ומעיל תשבץ // עטה כל עץ // ולכל עין // הראה פלאו.

מעיל תשבץ—שיבוץ לבגדו של כהן גדול.

כל הבית—האנשה

כל ציץ חדש // לזמן חדש // יצא שוחק // לקראת בואו—

ציץ זה פרח קטן. כל הפרחים כאלו הולכים בתהלוכה לקבל את האביב.

חדש, חדש—צימוד (חלקי)

ציץ—שיבוץ לבגדים של כהן גדול

כל הבית—האנשה

אך לפניהם // שושן עבר, // מלך כל על // הורם כשאו.

השושן מדומה למלך, ועובר לפני כל הפרחים האחרים.

מלך כי על הורם כשאו—שיבוץ ליוסף, שהגביה את כאשו

מלך—האנשה

יצא מבין // משמר עליו // וישנה את // בגדי כלאו.

השושן יוצא מבין העלים—כמו שהוא היה בבית סוהר ויצא והחליף את הבגדים שלו.

כל הבית—האנשה

כל הבית—שיבוץ ליוסף, שהיה בכלא במצרים ואחר יך יצא להיות שני למלך. הוא הפך בגדים כשהמעמד שלו השתנה.

מי לא ישתה // ייבו עליו— // האיש ההוא // ישא חטאו!

המשורר מתפלא על הגן. הוא שואל שאלה רטורית—מי לא ישתה יין על הגן (מי לא יהיה שמח)? הוא ממשיך ואומר שהאיש הזה עושה חטא.

מי לא ישתה ייבו עליו—שאלה רטורית

האיש ההוא ישא חטאו—שיבוץ לפרשת קרבן פסח